Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Dannenberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anŭ 12 fl., pe sése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 133. Brașovŭ, Vinerĭ 17 (29) Iunie 1888.

Nou abonamentŭ la „GAZETA TRANSILVANIEI".

Cu 1 Iulie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toți amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei luni 3 fl.
pe șese luni 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinatate:
pe trei luni 10 franci.
pe șese luni 20 franci.
pe unŭ anu 40 franci.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, se binevoéscă a scrie adresa lămurită și a aréta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei".

Brașovŭ, 16 Iunie st. v. 1888.

Ni s'a atrasŭ atențiunea asupra unei corespondențe, ce a fost publicată într'una din foile nóstre de dincóce, și în care se dice între altele că „bĕtrânii noștri suflă retragere și că au desnădăjduitŭ, éră tinerii noștri se temŭ sĕ întreprindă ceva, ca sĕ nu strice causei."

Multe se scriu la noi și despre noi fără de nicĭ unŭ temeiu, fără de nicĭ o cunoscință a împrejurărilorŭ reale, în care trăim.

Bĕtrânii noștri sĕ fi desnădăjduitŭ?

Ei carĭ au trăitŭ și au luptatŭ în nisce timpurĭ, când Românulŭ gemea încă în lanțurile iobăgiei și nu se putea afirma nicĭ într'unŭ felŭ, sĕ fi perdutŭ acum speranța în viitorulŭ națiunei lorŭ?

A susține așa ceva este totŭ așa de absurdŭ, pe câtŭ de nefirescŭ lucru este ca omulŭ, care a trecutŭ prin dile bune și rele, sĕ-și pérdă credința în isbânda causei drepte a neamului sĕu tocmai la bĕtrânețe, când mai multŭ ca orĭ-și-când arde în peptulŭ lui dorința de a-și vedé realisate aștepțările și speranțele, ce le-a nutritŭ în tótă viața sa.

Marele oratorŭ grecŭ Demosthene dicea: faptele sunt ale tinerilorŭ, consiliele ale bărbațilorŭ, și *dorințele ale bĕtrânilorŭ.* Cum s'ar puté schimba acéstă ordine inteméiată în natura lucrurilorŭ așa de cumplitŭ tocmai la poporulŭ nostru, care a datŭ și dă atâtea dovedĭ de vitalitate? Cum s'ar puté crede in seriosŭ, că nobilele și firescile dorințe ale bĕtrânilorŭ pentru prosperarea neamului și isbânda causei lui sfinte și drepte arŭ puté face locŭ, fiă și numai pentru scurtŭ timpŭ, desnădĕjduirei?

A admite așa ceva ar însemna a declara pe bĕtrânii noștri luptătorĭ de nisce poltronĭ, carĭ în tótă viața lorŭ n'au nutritŭ nicĭ unŭ idealŭ naționalŭ, și carĭ n'au avutŭ și nu au încredere în puterea de viață a elementului românescŭ.

Nimicŭ nu ne îndreptățesce însĕ de a susține despre bĕtrânii noștri unŭ asemenea lucru; despre ei carĭ au luptatŭ cu credință și devotamentŭ pentru progresulŭ poporului românŭ; despre ei, cărora le dotorimŭ în mare parte succesele, ce le-amŭ dobênditŭ până acuma cu chinŭ cu vaiu pe têrêmulŭ culturei naționale.

Din contră, décă ar fi sĕ tacemŭ vreo imputare bĕtrânilorŭ nației nóstre din punctŭ de vedere alŭ activității lorŭ publice politice, atuncĭ amŭ trebui sĕ dicemŭ nu că au desnădejduitŭ, ci că au fostŭ prea optimisticĭ și prea s'au încredutŭ în bunele pornirĭ naturale ale poporului nostru, așa că n'au datŭ destulă atențiune pesimismului, ce s'a încuibatŭ încetulŭ cu încetulŭ inima tinerimei nóstre.

Departe de noi de a susține, că tinerii noștri suntŭ cei ce au desnădĕjduitŭ. Acésta ar fi și mai multŭ în contra firei omenescĭ. Dêr óre suntŭ ei însuflețițĭ de curagiulŭ și entusiasmulŭ, ce a datŭ avêntŭ faptelorŭ generațielorŭ trecute?

Décă ar fi așa atuncĭ ar trebui sĕ-i vedemŭ pretutindenĭ lucrândŭ în strînsă unire și înțelegere la opera culturii și a emancipării politice a némului românescŭ, éră nu, cum facŭ unii, plângêndu-se mereu, că le stau în cale bĕtrânii.

Nu voimŭ sĕ cercetămŭ acuma cine a pricinuitŭ acea întristătóre aparițiune și décă nu cumva și bĕtrânilorŭ noștri li se póte imputa vre-o greșélă în purtarea lorŭ față cu tinerimea. Putemŭ susține însĕ cu deplină convingere, că bĕtrânii carĭ au luatŭ parte până acuma la conducerea causei naționale, numai retragere nu vorŭ sufla. Décă ei n'au desperatŭ atuncĭ, când numai o mică cétă de combatanțĭ adoptase programa lorŭ, cum vorŭ despera astădĭ când numĕrulŭ luptătorilorŭ s'a îndecitŭ și însutitŭ?

Nicĭ aceea nu este esactŭ, că bĕtrânii nu au lucratŭ în armonia cu tinerii. Dovadă suntŭ întrunirile naționale de 40 de anĭ încóce, carĭ s'au făcutŭ tóte și cu concursulŭ tinerimei.

Décă acestŭ concursŭ n'a fostŭ întotdéuna așa de putericŭ precum s'ar fi așteptatŭ, vina de sigurŭ nu este numai a bĕtrânilorŭ.

Este învederatŭ, că décă e vorba de o luptă seriósă pentru drepturile și cultura poporului nostru, trebue sĕ esiste o deplină armonie și concordiă între bĕtrânĭ și tinerĭ.

Noi amŭ stăruitŭ și vomŭ stărui întotdéuna ca sĕ se susțină, sĕ se nutréscă și sĕ se întăréscă acéstă concordiă, singura temeliă a solidarității nóstre naționale.

De aceea condamnămŭ și vomŭ condamna cu tótă energia acele apucăturĭ nesincere și periculóse, carĭ tindŭ a despărțĭ trecutulŭ de viitorŭ, pe bĕtrânĭ de tinerĭ sădindŭ certă și zizaniă între aceia carĭ numai printr'o comună, sinceră și seriósă conlucrare își potŭ împlini chiămarea lorŭ în lupta pentru drépta causă a poporului.

Mesagiulŭ împĕratului Wilhelm.

Étă tecstulŭ întregŭ alŭ discursului tronului germanŭ despre care amŭ vorbitŭ în numerii trecuțĭ:

Onorațĭ Domnĭ! Cu adêncă întristare a inimei vĕ salutŭ și sciu, că jălițĭ cu mine. Amintirea próspĕtă a grelelorŭ suferințe ale fericitului meu *tată*, faptulŭ că trei lunĭ după încetarea din viĕță a Majestății Sale împĕratului *Wilhelm* am fostŭ chiămatŭ a mĕ suì pe tronŭ, — facŭ aceeașĭ impresiune în inimele tuturorŭ Germanilorŭ, și durerea nóstră a întîmpinatŭ o căldurósă simpatiă în tóte țĕrile lumei. Sub greutatea ei rogŭ pe Dumnedeu a 'mĭ da putere, ca sĕ potŭ împlini înaltele datorii, la carĭ m'a chiămatŭ voința lui. Urmândŭ acestei chiămărĭ, am înaintea ochilorŭ esemplulŭ, ce l'a lăsatŭ moștenire urmașilorŭ sĕi împĕratulŭ Wilhelm după grele rĕsbóie în timpulŭ domnirei sale iubitóre de pace, și căreia i-a corespunsŭ și domnirea fericitului meu tată, încâtŭ n'a fostŭ împiedecată manifestarea intențiunilorŭ sale prin bólă și mórte.

V'am întrunitŭ, onorațĭ domnĭ, spre a vesti înaintea dumneavóstră poporului, că sunt hotărîtŭ, *a păși ca împĕratŭ și rege pe aceleașĭ cărărĭ, pe carĭ fericitulŭ meu bunicŭ a sciutŭ sĕ-șĭ câștige încrederea confederațilorŭ sĕĭ, iubirea poporului germanŭ și binevoitorea recunóscere a străinătății.* Este în voia lui Dumnedeu, ca sĕ 'mĭ succédă și mie acésta; mĕ voiu strădui cu muncă seriósă sĕ 'mĭ succédă.

Cele mai însemnate probleme ale împĕratului germanŭ consistă în *asigurarea militară și politică în afară*, ér în întru în supraveghiarea esecutării legilorŭ imperiului. Cea mai de căpetenia din aceste legĭ este *constituția imperiului*; de a-o păzi și scuti pe acésta în tóte drepturile ce le garanteză ambelorŭ corpurĭ legiuitóre ale națiunei și fiă-cărui Germanŭ, dêr și în acelea, ce le garanteză fiă-căruia dintre statele confederate și domnitorilorŭ lorŭ, acésta se ține de cele mai însemnate drepturĭ și datorii ale împĕratului. La legislațiunea imperiului am sĕ conlucru, conformŭ constituției, mai multŭ în calitatea mea ca rege alŭ Prusiei, decâtŭ ca împĕratŭ germanŭ; dêr în ambele calități mĕ voiu nisui a continua opera legislațiunei imperiului în acelașŭ sensŭ, în care a început'o fericitulŭ meu bunicŭ. In deosebĭ îmĭ însușescŭ pe deplinŭ mesagiulŭ lui dela 17 Noemvre 1881 în tótă estinderea lui și în înțelesulŭ aceluia voiu stărui ca lagislațiunea imperiului sĕ ofere și mai departe acelŭ scutŭ poporațiunei lucrătóre, pe care ilŭ póte da celorŭ slabĭ și strimtorațĭ în lupta pentru esistență în legătură cu principiile doctrinei morale creștine. Sperŭ că va succede de a ne apropia pe acéstă cale mai multŭ de aplanarea contrastelorŭ nesănĕtóse sociale și am speranța, că voiu afla în cultivarea bunăstării nóstre interióre sprijinulŭ unanimŭ alŭ tuturorŭ aderențilorŭ credincioșĭ ai imperiului și ai guvernelorŭ confederate, fără deosebire de posiția separată de partidŭ. Totŭ așa însĕ credŭ că e de lipsă de a ține desvoltarea nóstră de statŭ și socială în vagașele legalității și de a combate cu tăria tóte nisuințele, carĭ au de scopŭ a submina ordinea în statŭ.

In *politica externă* sunt hotărîtŭ a *mănține pacea cu fiecine* încâtŭ depinde dela mine. Iubirea mea către armata germană și posiția mea față cu ea nu mĕ vorŭ duce niciodată în ispită, de a lipsi țéra de binefacerile păcii, *décă rĕsboiulŭ nu este o necesitate ce ni se impune prin atacarea imperiului orĭ a aliațilorŭ sĕĭ.* Armata nóstră e chiămată sĕ ne asigure pacea și décă cu tóte aceste ea va fi conturbată sĕ fiă în stare a ne-o redobêndi cu onóre. Acésta va puté-o cu ajutorulŭ lui Dumnedeu în virtutea puterii, ce a primit'o prin legea militară votată de către d-vóstră în unanimitate. *E departe de mine a mĕ folosi de acéstă putere pentru rĕsbóie ofensive.* Germania n'are trebuință nicĭ de o nouă gloriă de rĕsboiu, nicĭ de óre-carĭ cucerirĭ, după ce 'și-a eluptatŭ definitivŭ îndreptățirea de a esista ca națiune unită și independentă.

Alianța nóstră cu Austro-Ungaria e tuturorŭ cunoscută. Eu țină strînsă la ea cu fidelitate germană, nu numai pentru-că e încheiată, *ci pentru că în acéstă alianță defensivă privescŭ o basă a echilibrului european,* precum și o moștenire a istoriei germane, alŭ căreia cuprinsŭ este astădĭ purtatŭ de opiniunea publică a întregului poporŭ germanŭ și corĕspunde tradiționalului dreptŭ alŭ ginților europene așa cum a fostŭ elŭ în valóre necontestabilă până la 1866.

Raporturĭ egale istorice și trebuințe naționale egale ale presentului ne légă cu *Italia.* Amêndouĕ țĕrile voescŭ sĕ păstreze binefacerile păcei spre a trăi în liniște pentru întărirea nou câștigatei unități și pentru desvoltarea instituțiunilorŭ lorŭ naționale și înaintarea bunăstărei lorŭ.

Ințelegerile nóstre cu Austro-Ungaria și Italia îmĭ concedŭ mie, spre multumirea mea, *de a cultiva cu îngrijire amiciția mea personală pentru împĕratulŭ Rusiei și raporturile pacinice de o sută de anĭ către imperiulŭ vecinŭ rusescŭ, ceea ce corespunde propriilorŭ mele sentimente tocmai așa, ca și intereselorŭ Germaniei.*

Cultivândŭ conscienciósŭ pacea, sunt totŭ așa de gata a'mĕ pune în serviciulu patriei, precum sunt gata a îngriji pentru armată, și mĕ bucurŭ de raporturile tradiționale către puterile esterne prin carĭ se promoveză nisuința mea în prima direcțiune. Cu credință în Dumnedeu și cu încredere în puterea armată a poporului meu, sperezŭ firmŭ că pentru unŭ anumitŭ timpŭ ni va fi dată de a păzi și întări *prin muncă pacinică* ceea ce am câștigatŭ luptândŭ sub conducerea celorŭ 2 antecesorĭ ai mei de pe tronŭ întru fericită memoriă.

Din delegațiunĭ.

Delegațiunea *ungurescă*, în ședința sa plenară, a adoptatŭ *bugetele ministerului de finanțe* a înaltei curțĭ de conturĭ și afacerile străine, după aceea a votatŭ în unanimitate o moțiune de încredere la adresa comitelui Kalnoky.

Delegațiunea austriacă a adoptatŭ *bugetulŭ provinciilorŭ ocupate.*

Raportulŭ a semnalatŭ progresele severșite în provinciile ocupate, astfelŭ încâtŭ chiar adversarii ocupației recunoscŭ, că monarchia a justificatŭ pe deplinŭ încrederea ce i s'a acordatŭ de unŭ tratatŭ internaționalŭ. Entusiasmulŭ cu care prințulŭ moștenitorŭ a fostŭ primitŭ

în provinciile ocupate găsesce unŭ viu ecou la tôte naţiunile monarchiei.

Raportorulŭ marinei a insistatŭ asupra încrederei votate comandantelui marinei, dicêndŭ că acestŭ votŭ este o dovadă onorabilă pentru marină.

Comitetulŭ delegaţiunei austriace a aprobatŭ în unanimitate creditulŭ specialŭ de 47 milióne de florinĭ, după explicaţiunile confidenţiale date de ministrulŭ de rĕsboi şi de comandantulŭ marinei.

Procesulŭ Românilorŭ din Folia.

Cetitorii noştri îşi vorŭ fi aducêndŭ aminte despre bătaia de mai anŭ a Românilorŭ din comuna Folia cu nisce Ungurĭ din acea comună. Tribunalulŭ din Timişóra după o pertractare de 6 dile a aflatŭ în urma acelei bătăi 17 vinovaţĭ pe carĭ i-a condamnatŭ la diferite pedepse. Cea mai grea pedépsă a căpĕtat'o Ioanŭ Jumanca, care pentru vătĕmare grea corporală, pentru intenţionată aprindere şi omorŭ fù condamnatŭ la 15 anĭ închisóre, 4 înşĭ au fostŭ condamnaţĭ la câte 10 anĭ închisóre, Beldea Lica la 12 anĭ, ér ceilalţĭ au fostŭ condamnaţĭ la mai uşóre pedepse.

In urma apelaţiunei Românilorŭ, curia regéscă şi-a pronunţatŭ abia acum sentinţa, în urma căreia *sentinţa* de mai susŭ a tribunalului din Timişóra *fù aprobată* cu acea deosebire numai, că pe cei ce tribunalulŭ i-a condamnatŭ pentru aprindere, curia r. i-a condamnatŭ totodată şi pentru participare la omorulŭ lui Nyerges Sándor mărindu-le astfelŭ pedépsa. Despre Beldea Ioanŭ şi Canto Nica, neputêndu-se constata că arŭ fi vinovaţĭ ca părtaşĭ la crima omorului, curia r. 'i condamnă din causa altorŭ crime la câte 3 anĭ închisore. Beldea Lica nu s'a găsitŭ vinovatŭ de crima grelei vătĕmărĭ corporale comise contra lui Jozsa János şi din asta causă pedépsa i se scăzù dela 12 la 11 anĭ închisóre.

SCIRILE DILEI.

„Egyetértés" se plânge de *oprirea cântării unui imnŭ unguresců* intr'o biserică catolică, scriindŭ între altele: „Erĭ, cu ocasiunea sânţirei stegului reuniunei marinarilorŭ în biserica din Tabanŭ, se întêmplă unŭ casŭ, care e de natură a scandalisa grozavŭ pe fiă-care Maghiarŭ. La sfinţirea stégului luà parte şi societatea de cântărĭ a lucrătorilorŭ din Budapesta şi pentru ca acéstă societate sĕ dea sĕrbătóreĭ unŭ caracterŭ patrioticŭ, puse în programulŭ seu de cântărĭ şi *imnulŭ lui Kölcsey*. Preotulŭ pontificantŭ opri cântarea imnului, din causă că, după părerea lui, acestŭ imnŭ este lumescŭ şi nu se cuvine a-lŭ virî între cele ce se ţinŭ de ritŭ. *Czierer* se numesce acestŭ servitorŭ alŭ bisericei, care a opritŭ din biserică acelŭ imnŭ, ce este strînsŭ legatŭ de Maghiarŭ, acelŭ versŭ patrioticŭ, în care Maghiarulŭ în timpurĭ grele şi-a aflatŭ evlaviă şi însufleţire... Trebue sĕ considerămŭ acéstă procedere, ca o grea vătămare a sentimentului naţionalŭ. E vechiă şi îndreptăţită plângerea că limba germană are în bisericile catolice din capitală unŭ *cuibŭ, ce nu se póte distruge*. Pe lângă acésta d-lŭ Czierer a trebuitŭ sĕ convingă patria, că şi sentimentulŭ patrioticŭ e eschis din biserica din Taban".

***

Din Budapesta nĭ-se comunică, că d-lŭ Dr. *Georgiu Ilea* a depusŭ în dilele de 22, 23 şi 25 n. c. censura înaintea comisiunei censurătóre advocaţiale cu succesŭ bunŭ, după care îşĭ şi primi diploma de habilitare advocaţială. — Felicitările nóstre!

***

Serbările pentru *Mironŭ Costinŭ*, date în grădina Copou din Iaşĭ, au avutŭ unŭ succesŭ strălucitŭ.

***

Anulŭ acesta se vorŭ face *manevre parţiale în România*. In fiăcare judeţŭ, regimentele din garnisónă vorŭ manevra între ele.

***

Cetimŭ în „România" din Bucurescĭ: Se scie că la *Cotrocenĭ* trăgêndu-se folosŭ din căderea apei Dâmboviţa se va aşeda o turbină care, pe lângă ce va trimite apă filtrată în partea de susŭ a oraşului, va mai lăsa o forţă disponibilă de 800 cai. Acéstă forţă comisia interimară a hotărîtŭ a-o întrebuinţa pentru iluminarea cu electricitate a ambelorŭ cheiurĭ ale Dâmboviţei, a palatului şi a grădinei dela Cotrocenĭ, a casarmelorŭ şi halelorŭ de esercitiu. In totalŭ vorŭ fi *10,000 lămpĭ electrice* de puterea a dece luminărĭ fiăcare, adecă îndoitŭ şi jumĕtate de puterea unui becŭ de gazŭ. Fiăcare lampă va costa pe anŭ dobândă şi amortismentŭ 31 lei, pe când astădĭ unŭ becŭ de gazŭ costă 137 lei. Se póte vedé cătŭ de colo marele avantajŭ ce va avé oraşulŭ şi economia ce se va face în averea comunei. — Se crede că în dece seu cincĭspredece dile apa filtrată va alimenta partea de josŭ a oraşului şi laculŭ Cismegiului. — Pentru înfrumseţarea *grădinei Cismegiu*, îndată ce apa filtrată va veni în Bucurescĭ, o frumósă cădere de apă se va face în Cişmegiu despre partea Schitu-Măgurénu. Se va face o lucrare cam ca aceea a apelorŭ marĭ dela St. Cloud de lângă Parisŭ. Cu chipulŭ acesta grădina Cişmegiu se va însănĕtoşi cu desĕvêrşire şi va avé o priveliste fermecătóre.

***

Căile ferate române au avutŭ în luna lui Maiu c. unŭ venitŭ de 2,756.408 lei, mai multŭ cu 333,478 lei ca în Maiu anulŭ trecutŭ.

***

In diua de 21 l. c. după amédŭ a fostŭ *cutremurŭ de pămentŭ* în comuna *Ronaszek* din comitatulŭ Maramureşului. Pagube nu s'au întêmplatŭ. Totŭ în acea di la órele 4¹/₄ p. m. a fostŭ cutremurŭ de pămêntŭ în comuna *Strîmtura* (Szurdok) în urma căruia între altele s'a crăpatŭ şi edificiulŭ şcolei de statŭ.

***

Unŭ *incendiu a isbucnitŭ* sĕptĕmâna trecută în *fabrica de postavŭ dela Azuga* (în România). Coperişulŭ şi podulŭ atelierului de flanele au fostŭ cu desĕvîrşire distruse. Pagubele se urcă la 30.000 lei.

Intêmplărĭ diferite.

Trăsnetŭ în biserică. Din Brzeye (Galiţia), cu dta 25 Iunie se telegrafiază: Biserica a fostŭ trăsnită în timpulŭ oficiului. Trei persóne au fostŭ ucise, şése rănite greu şi 230 rănite uşorŭ. Episcopulŭ consiliă moderaţiune şi împedecă de a se produce îmbulzélă.

Otrăvită. Tênĕra Elisa Iacobescu din str. Fundătura-Trofeului în Bucurescĭ are mare pĕcate cu amorulŭ, de câte orĭ se otrăvesce însĕ nicĭodată nu móre, astfelŭ scrie „D-u"; numita tênĕră Lunĭ a beutŭ o soluţiă de chibriturĭ pentru a curma odată cu pustiulŭ de amorŭ, însĕ şiréta imitéză pe tênĕra din piesa „Chibriturĭ românescĭ", căcĭ nu presentă nicĭ unŭ periculŭ otrăvirea sa. Secţia respectivă a fostŭ avisată şi pe dată şi procurorulŭ.

Sloi de ghiaţă în Iunie. Locuitorii din comuna Lele, situată lângă Mureşŭ, vĕdură în sĕptĕmâna trecută 2 lespedĭ marĭ de ghiaţă înotândŭ în apă. Acéstă apariţiune, fără îndoială rară în luna lui Iunie, se esplică aşa, că aceştĭ lespedĭ au fostŭ ruptĭ în urma ploilorŭ celorŭ marĭ ce au fostŭ de curêndŭ în munţii apusenĭ.

Sciri poliţienescĭ. In urma arătărei făcute de grădinarulŭ oraşului, că din josŭ de sub promenada de sub Têmpa, în grădina de pomĭ, plantaţiunile au fostŭ vătĕmate nu numai de copii, ci şi de ómenĭ în vêrstă, se face atentŭ publiculŭ de a fi cu precauţiune şi de a se feri de orĭ-ce violare a plantaţiunilorŭ, căcĭ la din contră s'ar espune la pedépsă în sensulŭ legei penale.

Raportŭ generalŭ

despre starea şi activitatea societăţii de lectură „Inocenţiu M. Clain" a teologilorŭ din Blaşiu, de pe an. scolastic 1887—88.

(Fine.)

I.

Mijlócele societăţii.

Mijlócele de carĭ dispune societatea în nisuinţa spre a ajunge la ţinta ei suntŭ:

1. *Biblioteca.*

a) Cărţĭ (în trei tece). Cu finea anului şcolasticŭ 1886-7 biblioteca număra 766 cărţĭ în 1062 volume. In decursulŭ anului curentŭ s'a sporitŭ cu 5 cărţĭ în 16 volume cumpĕrate, şi 14 cărţĭ în 20 volume donate. Anume:

1. Academia română nĭ-a donatŭ a) Eudoxiu Hurmuzachi: „Documente privitóre la istoria Românilorŭ" Vol. III. b) „Etymologicum Magnum Romaniae" tom. I. fasc. V. tom. II. fac. I. & II. c) Mironŭ Costin: „Opere complete". d) Dosofteiu: „Psaltirea" e) Analele Academiei III tomurĭ. f) „Le Cing Mai" g) „Le 10 Mai." h) Analele Academiei seria II tom. IX. 2. Ioan M. Moldovan: „Curtea de Argeşiu." 3. Dr. Victorŭ Szmigelski, profesorŭ: „A keresztény szelleme", de Chateaubriand 3 tomurĭ. 4. I. C. Panţu, profesorŭ: „Logofĕtulŭ Mateiu" novelă. 5. Dr. Augustinŭ Lauranŭ, canonicŭ: „A szent Unio". 6. Augustinŭ Deganŭ, învĕţătorŭ: „Stupăritulŭ." 7. Beniaminŭ P. Lupu, teologŭ: „Filoctete".

Toţĭ aceştĭ generaşĭ donatorĭ, în special On. Academiă Română priméscă mulţiumitele sincere ale societăţii pentru sprijinulŭ însĕmnatŭ ce nĭ l'au prestatŭ totdeauna. I rugămŭ totodată ca nicĭ pe viitorŭ sĕ nu ne lipséscă de concursulŭ binevoitorŭ alŭ Dlorŭ.

b) Diare. Societatea dispune de 17 diare dintre carĭ 9 şi anume: „Tribuna", „Luminătorulŭ", „Romänische Revue", „Musa română", „Fóia bisericéscă şi scolastică", „Katholisches Vereins-blatt", „Amiculŭ Familiei", „Preotulŭ românŭ" şi „Economia naţională" gratificate; pentru ceea ce respectivii domnĭ redactorĭ şi administratorĭ marinimoşĭ priméscă şi pe acéstă cale cele mai sincere mulţămite din partea membrilorŭ societăţii. Er 8 şi anume: „Gazeta Transilvaniei". „Conv. Literare". „Revista nouă". „Revista catolică", „Poşta română", „Lira". „Külföld Szonokai" şi „Havi szonok" prenumĕrate.

Cassa.

La finea anului 1886—7 avea unŭ statŭ activŭ de 595 fl. 09 cr. In decursulŭ acestui anŭ scolasticŭ a avutŭ 162 fl. 67 cr. percepţiunĭ: 83 fl. 24 cr. erogaţiunĭ, carĭ sub trag©ndu-se din percepţiunĭ resultă pentru anulŭ acesta şcolasticŭ unŭ statŭ activŭ de 674 fl. 52 cr., dintre carĭ în obligaţiunĭ 587 fl. 60 cr., în banĭ gata 86 fl. 92 cr. Prin urmare averea societăţii în banĭ a crescutŭ cu 79 fl. 43 cr.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

2

Snóve şi poveştĭ slavice

Istorisite după F. S. *Kraus.*

PAŞA DE OŢELŬ.

Tocmai atuncĭ veniau şi slujbaşii împĕratului, sĕ 'i spue, că unŭ şérpe era sĕ 'i musce fata. Cum audi împĕratulŭ una ca asta, se întórse în fuga mare acasă şi se duse la fată-sa, găsi pe şérpele lipitŭ de părete şi cercă sĕ scótă cuţitulŭ, dér nu a fostŭ în stare.

Impĕratulŭ porunci sfetnicilorŭ sĕ dea de scire în tótă ţera: „Cine-a omorîtŭ pe uriaşii şi şerpele, sĕ vină la dênsulŭ sĕ priméscă darurĭ scumpe şi sĕ-şĭ ia pe fata de nevastă." — S'a dusŭ vestea în tótă ţera de ce a poruncitŭ împĕratulŭ, împĕratulŭ mai porunci sfetnicilorŭ sĕĭ zidéscă hanurĭ pe tóte drumurile de ţéră, orĭ cine va întra la hanurĭ sĕ spună décă scie cine a omorîtŭ pe uriaşii şi şerpele, ér cine va găsi pe vitézulŭ acela sĕ o tugă la împĕratulŭ, sĕ 'i spună şi sĕ priméscă darurĭ domnescĭ.

Sfetnicii porniră la meşterĭ sĕ clădiéscă hanurĭ la tóte drumurile ţĕrii. Hangiii întrebau pe toţĭ óspeţii, sciu orĭ ba, ce voia sĕ afle împĕratulŭ.

Feciorii de împĕratŭ ajunseră la un hanŭ unde rĕmaseră peste nópte. După ce-au cinatŭ se dară în vorbă cu hangiulŭ. Hangiulŭ îi întrebă: „Dér voi ce isprăvi aţĭ făcutŭ până acum?" Celŭ mai mare dintre fraţĭ povesti: „Am făcutŭ şi eu ceva. Pe drumŭ am înoptatŭ cu frăţiorii lângă unŭ lacŭ într'o pustietate mare, fraţii se culcară şi eu rĕmăseiu sĕ 'i păzescŭ. Unŭ smeu eşi din locŭ sĕ ne înghiţă, atuncĭ am trasŭ paloşulŭ din técă şi i-am retezatŭ capulŭ, ér de nu credeţĭ, iétă-i urechile." Aşa grăi, şi scóse urechile din pusunarŭ şi le aruncă pe masă.

Fratele celŭ mijlociu povesti: „A doua nópte am păzitŭ eu şi am ucisŭ unŭ smeu cu două capete, de nu credeţĭ, iată urechile dela amêndouĕ capetele." Grăi şi arătă urechile smeului.

Celŭ mai micŭ dintre fraţĭ asculta ce povestiau fraţii lui. Hangiulŭ dise: „Harnicĭ fraţĭ ai tu, flăcăule. Dér tu ce isprăvĭ ai făcutŭ, ian povesteşte-ne, sĕ scimŭ şi noi." „Cine scie ce marĭ isprăvĭ n'am făcutŭ, ci am statŭ de pază lângă lacŭ în nóptea a treia, fraţii dormiau duşĭ, dela o vreme laculŭ începù a vui şi unŭ smeu cu trei capete eşi din apă, sĕ ne înghiţă. Eu am scosŭ paloşulŭ şi i-am retezatŭ capetele, ér de nu credeţĭ, iétă urechile suntŭ trei părechĭ." Fraţii cei mai marĭ se mirau de voinicia lui, dér elŭ nu'şĭ sfîrşise povestea: După ce mi s'a stinsŭ foculŭ, m'am dusŭ sĕ cautŭ jarŭ şi rătăcii prin munţĭ până am datŭ de-o peşteră cu nouĕ uriaşĭ şi povesti ce a făcutŭ cu uriaşii şi cu şérpele cum v'am spusŭ şi noi în poveste.

Hangiulŭ nu avù răbdare sĕ asculte povestea până la sfîrşitŭ, ci se duse fuga la împĕratulŭ sĕ'i spună, ceia auditŭ. Impĕratulŭ îlŭ cinsti cu banĭ şi trimise pe ómenii curţii sĕ aducă la palatŭ pe feciorii de împĕratŭ. Ajungêndŭ fraţii înaintea împĕratului, împĕratulŭ întrebă pe celŭ micŭ: „Tu ai ucisŭ pe uriaşii şi mĭ-ai scăpatŭ fata de peire?" — „Eu am ucisŭ uriaşii şi ţĭ-am scăpatŭ fata de peire." Impĕratulŭ îi dete pe fată-sa de nevastă şi'lŭ puse în slujba cea mai de cinste după dênsulŭ, în tótă împĕrăţia. Impĕratulŭ grăi cătră fraţii lui: „Décă vreţĭ, eu vĕ însorŭ şi pe voi şi vĕ dau locŭ sĕ vĕ didiţĭ cetăţĭ." Dér fraţii îi rĕspunseră, că ei suntŭ însuraţĭ şi că au plecatŭ sĕ 'şĭ caute surorile, nu sĕ se însóre.

Inţelegêndŭ împĕratulŭ că aşa este, opri numai pe feciorulŭ celŭ micŭ sĕ'lŭ dea fetei sale de bărbatŭ, pe cei doi îi cinsti cu doi măgarĭ încărcaţĭ cu aurŭ. Fraţii cei mai marĭ se întórseră la curţile şi împĕrăţia lorŭ. Dér celŭ mai micŭ nu îşĭ pute lua gândulŭ dela surorĭ şi se hotărî se caute şi de aci în colo, de o parte îlŭ durea inima sĕ se despartă de nevastă, de altă parte împĕratulŭ nu voia sĕ'lŭ părăsiască ginerele şi astfelŭ dorulŭ de surorĭ îi amăra dilele.

Odată se duse împĕratulŭ la vĕnatŭ şi îi dise ginere-sĕu: „Tu rĕmâi acasă în palatŭ, iécă îţĭ dau nouĕ chei, sĕ porţĭ grijă de ele. Poţĭ deschide trei, patru cămărĭ, că vei găsi aurŭ şi argintŭ din belşugŭ, arme şi sumedeniă de odóre, poţĭ deschide şi optŭ cămărĭ décă te trage inima, dér a noua sĕ nu o deschidĭ cu nicĭ unŭ preţŭ, căcĭ altfeliu va fi rĕu de tine".

Impĕratulŭ se duse şi ginere-sĕu rĕmase singurŭ. Cum eşi împĕratulŭ din palatŭ, ginerele deschise una după alta optŭ cămărĭ şi găsĭ odóre de tot felulŭ; ajunse la uşa a noua şi se puse a gândi: „N'am vĕdutŭ eu destule minunĭ? De ce sĕ nu întru sĕ vĕdŭ şi aci?" Feciorulŭ deschise uşa şi intră; ci ce sĕ-i vadă ochii: In cămară era unŭ omŭ. cu picióre până la genunchĭ şi cu mânile până

II.

Activitatea societății.

Avêndŭ Societatea în decursulŭ anului scolasticŭ curentŭ 68 membri ordinarĭ, (dintre carĭ unulŭ a muritŭ), a ținutŭ 14 ședințe: 6 ordinarĭ, 6 literarĭ, 1 constituantă și 1 generală.

In cele ordinarĭ s'au tractatŭ agendele ei interne și esterne.

In cele literarĭ s'a cetitŭ foia „Furnica", s'au declamatŭ și s'au ținutŭ discursurĭ. — Ce sĕ ține în specie de foia „Furnica", acésta în anulŭ școlasticŭ curentŭ cuprinde 36 numerĭ, va sĕ dică pe fiăcare sĕptĕmână 1 Nr. — Operete au incursŭ 86, dintre carĭ: 1. 14 disertațiunĭ, din carĭ s'au primitŭ și publicatŭ 8. 2. 3 tractate istorice, 1 s'a publicatŭ. 3. 3 biografii, publicate tóte trei. 4. 8 novele, s'au publicatŭ 6. 5. 2 novelete, primite amêndouĕ. 6. 1 idilă, care s'a și publicatŭ. 7. 3 poesii în prosă, 2 publicate. 8. 1 alegoriă, s'a publicatŭ. 9. 2 descrierĭ glumețe, una s'a publicatŭ. 10. 1 descriere topografică, publicată. 11. 4 schițe, s'au primitŭ și publicatŭ. 12. 44 poesii, dintre acestea a) 30 originalĭ, s'au publicatŭ 22, b) 12 sonete după Petrarca, publicate și, c) 2 madrigale publicate.

Redactorulŭ „Furnicei" a fostŭ ajutatŭ în critisarea operatelorŭ de o comisiă critisătóre din 4 membri carea a ținutŭ 30 ședințe.

In ședința generală fostulu comitet șĭ-a datŭ înaintea ședinței samă despre activitatea sa și absolvatŭ fiindŭ a întratŭ în oficiu noulŭ comitetŭ.

In ședința constituantă ținută în 22 Maiu a. c. s'a alesŭ noulŭ comitetŭ pentru anulŭ scolasticŭ viitorŭ în personele următorilorŭ d-nĭ clericĭ: Iovu Băbuțiu cl. III preşedinte; Simeonŭ Tescariu cl. III secretarŭ; Isidorŭ Rusu cl. III redactorŭ; Ioanŭ Mera cl. II cassarŭ; Iuliu Ilianŭ cl. I controlorŭ și Iuliu Moldovanŭ cl. I bibliotecarŭ, restândŭ sĕ se alegă cu începutulŭ anului viitorŭ scolasticŭ notarulŭ ședințelorŭ dintre fiitorii clericĭ de anulŭ I.

După cum sĕ póte vedea din datele espuse până aci, societatea de lectură „Inocnnțiu M. Clain" pășesce seriosŭ către destinațiunea sa. Resultatele ei anualĭ în privința materială suntŭ de totŭ modeste, ca a uneia, carea în privința asta i avisată eschisivŭ la membrii ei ordinarĭ. Și nu ar lipsi decâtŭ o îmbunĕtățire a ei în direcția acésta pentru ca și în partea sa literară și morală sĕ pótă lua unŭ avêntŭ corespundĕtorŭ așteptărilorŭ celorŭ mai severe.

O recomandămŭ decĭ și pe acésta cale atenției binevoitóre a prea stimatului publicŭ, a d-nilorŭ redactorĭ și autorĭ și a tuturorŭ sprijinitorilorŭ tinerimei.

Blașiu, 21 Iunie 1888 st. n.

V. I. Comșia pres. soc. **Brut. Hodoșŭ** secretarulŭ soc.

Comassarea în Feldióră.

Ni se raporteză din comuna învecinată Feldióră:

Precum scițĭ 14 locuitorĭ din Feldióră au cerutŭ sĕ se facă comassarea și în acésta comună. Toțĭ ceilalțĭ proprietarĭ privațĭ din tóte comunele, carĭ au proprietate pe teritoriulŭ Feldiórei au fostŭ în contra comassării.

Erĭ în 27 Iunie a. c. sĭ-a începutŭ comisiunea judecătorescă lucrările sale pentru efectuirea comassării. Incă mai înainte s'au adunatŭ mulțĭ țĕranĭ din tóte comunele interesate și era mare fierbere între ei, căcĭ toțĭ erau nemulțămițĭ cu mĕsura luată.

Comisia înainte de amédĭ a lucratŭ în cancelaria fisolgăbirĕului, ér după aceea membrii ei s'au dusŭ sĕ prândéscă la otelŭ. Dintre petențĭ numai unulŭ s'a presentatŭ la comisiă, spre a'șĭ susține cererea de comassare,unŭ Sasŭ care a prânditŭ împreună cu membrii comisiei. Poporulŭ vĕdêndu-lŭ s'a turburatŭ în așa mare mĕsură, încâtŭ spre a'lŭ păzi de insultare la întórcere a fostŭ încunjuratŭ de o escortă de 2 gendarmĭ și 6 husarĭ. Impreună cu elŭ și cu ceilalțĭ membrii ai comisiei se afla și magistrulŭ postalŭ. Mulțimea ce le urma îșĭ manifestă prin strigăte nemulțumirea. In urma acésta se dice, că poștașulŭ a amenințatŭ cu o armă ce-o avea la sine. Mulțimea compusă mai alesŭ din țĕranĭ Sașĭ, Românĭ, și Ungurĭ (din Crizbavŭ și Nou) a începutŭ atuncĭ a arunca cu petri în celŭ cu pricina.

Asvêrlindu-se mereu petrii din mulțime milițienii au facutŭ întrebuințare de armă. Gendarmii au datŭ focŭ și pe dată *a căḑutŭ mortŭ unŭ țĕranŭ sasŭ, ér unŭ țĕranŭ Ungurŭ a fostŭ rănitŭ* în piciorŭ. Mai mulțĭ țĕranĭ au fostŭ *răniți prin tăiătură de sabiă.* A eșitŭ apoi la fața loculuі escadronulŭ de husarĭ, garnisonațĭ acolo și se restabili liniștea.

In urma acestui regretabilŭ incidentŭ comisia judecătorescă șĭ-a sistatŭ lucrările.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Petersburgŭ, 27 Iunie — Marele duce Vladimirŭ a plecatŭ sĕ inspecteze trupele din Polonia ruséscă.

Cracovia, 27 Iunie. Reforma anunță că împĕratulŭ Wilhelm va merge la Viena sĕ visiteze pe împĕratulŭ Austriei. De aicĭ vorŭ merge la Skiernevice, unde se vorŭ întâlni cu Țarulŭ.

DIVERSE.

Principele Bulgariei ca ornitologŭ. Se scie că Ferdinandŭ, actualulŭ principe alŭ Bulgariei, este mare amatorŭ alŭ pasĕrilorŭ. Pentru acésta elŭ, încă până era prințŭ, fu numitŭ membru corespondentŭ alŭ societății ornitologice din Londra. In calitatea acésta prințulŭ Ferdinandŭ îșĭ împlinea cu diligință chemarea s'a, căcĭ în timpulŭ câtŭ a trăitŭ linĭstitŭ în Viena, departe de orĭ ce politică, jertfea multŭ timpŭ pentru studiulŭ paserilorŭ și îndată ce observa ceva deosebitŭ la ele se grăbea a raporta despre acésta cu tótă consciențiositatea societății din Londra. De când însĕ prințulŭ se făcu principe alŭ Bulgariei și luă asupra sa îngrijirea de sórtea acestei țĕrĭ, îșĭ uită sĕ se mai ocupe cu pasĕrile. Din causa acésta societatea din Londra, alŭ căreia membru corespondentŭ este elŭ, îi trimise o scrisóre prin care îi face grele împutărĭ, cerêndu-i tot-odată sĕ-i raporteze despre paserile aflătóre în Bulgaria. Principele se scusă prin o lungă telegramă, aducêndŭ ca motivŭ „mulțimea ocupațiunilorŭ sale. Promise totodată, că în decursulŭ lunilorŭ de véră va jertfi tóte órele sale libere pentru studiulŭ paserilorŭ, va fi mai sîrguinciosŭ ca totdéuna, căcĭ — dise elŭ — țera lui nu mai e adĭ o țeră, unde nicĭ paserea sĕ nu umble.

Creștinii și păgânii. Ḑiarul „la France" publică óre-carĭ date privitóre la biseca creștină. In anulŭ 120 s'a întrodusŭ aiasma. In 157 călugăria. In 391 slujirea în latinesce. In 1000 clopotele. In 1204 inchisițiunea. In 1215 spovedania. In 1870 infalibilitatea Papei. Acelașŭ ḑiarŭ adauge, că statistica arată, că sunt acum pe pămentŭ 850,000,000 budhistĭ sĕu păgânĭ, 170,000,000 mahomedanĭ, 200,000,000 catolicĭ, 150,000,000 protestanțĭ și 100,000,000 ortodocșĭ. Astfelŭ numĕrulŭ păgânilorŭ este îndoitŭ mai mare, ca alŭ Creștinilorŭ de pe pămĕntŭ.

Ceea ce mișcă inima femeiască. Noi sfătuimŭ pe domnii căsĕtorițĭ, de a-șĭ cóse busunarele înainte de a da sĕ cetéscă jumĕtății lorŭ mai frumóse aceste rêndurĭ; altfelŭ nu stămŭ bunĭ pentru nimicŭ. In Montmorency se deschise în 15 l. c. o grandiósă exposițiune de pălărĭ de dame. La acésta au participatŭ mai multe firme din Parisŭ și au fostŭ espuse lucrărĭ vrednice de admiratŭ. In ḑiua deschiderei se distribuiră și premiile. Ca pretutinderea erau alese 12 dame din societatea parisiană și 12 artiste, între carĭ dómna Iudie, Graniez ș. a. Medalia de aurŭ o căpĕtă o pălăria de tulŭ albŭ cu o margine formată din trandafirĭ totŭ albĭ. Esposiția a fostŭ visitată deja în prima ḑi a deschiderei de 21,000 femei.

Rosele Papei. In Roma se va deschide în curêndŭ o mare esposițiune de trandafirĭ și grădinarulŭ Papei se rugă pentru o audiență la sfântulŭ părinte, cerêndu-i permisiunea de a espune trandafirĭ din grădinele Vaticanului. Papa precugetă lucrulŭ cât-va, apoi îșĭ esprimă părerea: „Fiulŭ meu eu nu găsescŭ de cuviință a-țĭ îngădui acésta, căcĭ fără îndoiélă amŭ fi premiațĭ, acésta însĕ arŭ deștepta în inimile altorŭ espunĕtorĭ simțimintele de invidiă în contra nóstră, ceea ce voescŭ sĕ înlăturŭ în orĭce casŭ. Mulțumesce-te cu recunóscerea ce-țĭ impărtăsesce Leo XIII la fiecare preumblare prin grădină".

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 24 Iunie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.46	Vênd.	8.48
Argintŭ românescu .	„	850	„	8.51
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.32
Imperialĭ	„	10.30	„	10.32
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	112.—	„	113.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 23 Iunie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	102.15
Renta de hârtiă 5%	89.
Imprumutulu căiloru ferate ungare .	151.75
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.40
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.75
Bonurĭ rurale ungare	104.90
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișu . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	128.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.60
Renta de hârtiă austriacă	80.70
Renta de argintŭ austriacă	81.55
Renta de aurŭ austriacă	111.50
Losurĭ din 1860	138.60
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	867.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	297.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	303.40
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.90
Napoleon-d'orĭ	9.94
Mărcĭ 100 imp. germane	61.62½
Londra 10 Livres sterlinge	125.80

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 14 Iunie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	91—	92.—
Renta rom. amort. 5% . . .	92.½	93.—
Renta convert. 6%	90.—	90.½
Impr. oraș. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42.—
Credit fonc. rural 7% . . .	106.¾	107.½
„ „ „ 5%	92.½	92.¾
„ „ urban 7%	105.½	106.—
„ „ „ 6%	98.½	99.½
„ „ „ 5%	88.—	88.¾

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

la cóte legate în fier, de gâtŭ era legatŭ cu patru lanțurĭ grele de ferŭ, și lanțurile erau prinse de patru table de ferŭ, de nu se putea bietulŭ sĕ se misce din locŭ. Lângă dênsulŭ isvora apa dintr'un caicŭ de aurŭ. Lângă albiă era unŭ ulciorŭ împodobitŭ totŭ cu petrii scumpe. Omulŭ ar fi totŭ bĕutŭ apă, dér nu putea. După ce vĕḑŭ feciorulŭ de împĕratŭ minunile estea, omulŭ îi grăi: „Apropie-te de mine, sĕ te ție Dumneḑeu!" Feciorulŭ de împĕratŭ se apropiă. „Fă-țĭ milă și dă-mĭ unŭ urciorŭ de apă, că eu țĭ-oiu cinsti o viéță." Feciorulŭ de împĕratŭ se gândi, că nu-i rĕu sĕ trăescĭ câtŭ doi, șĭ-i dete unŭ urciorŭ de apă sĕ bea și îlŭ întrebă: „Cum te chiamă?" Omulŭ îi rĕspunse: „Pașa de oțelŭ mĕ chiamă". Feciorulŭ de împĕratŭ voia sĕ ésă din cămară, dér Pașa de oțelŭ se rugă: „Mai dă-mĭ unŭ urciorŭ de apă și eu 'țĭ mai cinstescŭ o viéță!" Feciorulŭ se gândi, că nu-i rĕu sĕ-șĭ mai agoniséscă o viéță și-i mai dete unŭ urciorŭ de apă. Când puse mâna pe zăvorulŭ ușii, sĕ se ducă, pașa de oțelŭ îlŭ strigă „Voinicule, întórce-te și îmĭ mai dă unŭ urciorŭ de apă, și eu îțĭ mai cinstescŭ o viéță. Nu vreau sĕ béu, ci umple'lŭ până în gură și tórnă-mĭ apa în capŭ." Feciorulŭ de împĕratŭ apucă urciorulŭ de mănușe, îlŭ umplŭ cu apă șĭ-lŭ turnă în capulŭ Pașei de oțelŭ. Nu vĕrsase bine apa și lanțurile Pașei de oțelŭ se rupseră. Pașa sări ca unŭ fulgerŭ, îșĭ întinse aripile, sbură, luă pe nevasta feciorului de împĕratŭ sub aripĭ și se duse cu dênsa pe aci încolo, până nu se mai vĕḑu.

Venindŭ împĕratulŭ acasă, ginerele îi povesti din firŭ în pĕrŭ ce-a pățitŭ; împĕratulŭ nu mai scia ce sĕ facă de îngrijatŭ ce era și grăi: „De ce nu ai făcutŭ cum țĭ-am ḑisŭ eu; nu țĭ-am poruncitŭ eu sĕ nu întri în cămara Pașei de oțelŭ?" Ginerele îi rĕspunse: „Nu te supĕra, tată, pe mine, că mĕ voiu duce în lume sĕ găsescŭ pe Pașa și sĕ-i iau fata". Impĕratulŭ nu voia sĕ-lŭ lase. „Ba sĕ mi te lașĭ de gândulŭ ĕsta și sĕ nu mi te miscĭ din casă, tu nu scii cine e Pașa de oțĕlŭ; multă oștire și avere am perdutŭ eu, până l'am biruitŭ; tu rĕmâiu dér aicĭ și eu îțĭ voiu căuta altă nevastă și te-oiu avé dragŭ ca pe unŭ băétŭ alŭ meu."

Feciorulŭ de împĕratŭ nu voia sĕ scia de ce-i ḑicea socru-sĕu, îșĭ luă banĭ de drumŭ, încălecă pe calŭ și plecă în lume sĕ caute pe Pașa de oțĕlŭ și rătăci multă vreme, până ajunse la unŭ orașŭ. Feciorulŭ de împĕratŭ se uita în tóte părțile; numai ce aude unŭ glasŭ dintr'unŭ palatŭ: „Feciorŭ de împĕratŭ, descalecă-țĭ calulŭ și intră 'n curte". El intră în curte, o fată îi eșia înainte și feciorulŭ vĕḑŭ, că era soru-sa cea mare. După ce se îmbrățișară și se sărutară, sora grăi către frate-sĕu: „Vino în palatŭ sĕ vorbimŭ." Feciorulŭ de împĕratŭ întrebă pe soră-sa, ce-i este? bărbatulŭ și sora-i rĕspunse: „Bărbatu-meu e împĕratulŭ smeilorŭ, și și bărbatu-meu e smeu; tu, frate, sĕ te ascundĭ bine, că bărbatulŭ mi se totŭ laudă că-șĭ va tăé totŭ bucățĭ-bucățĭ cumnații, de va da fața cu ei. Voiu vorbi eu cu elŭ, sĕ vĕdŭ ce va ḑice."

Cum a ḑisŭ așa a făcutŭ; ascunse pe frate-sĕu și ascunse și calulŭ. După ce inseră, sora găti de mâncare smeului și îlŭ aștepta sĕ sosescă. Când se apropiă smeulŭ sburândŭ, palatulŭ se lumina și strălucea, se te orbiască. Nu întrase bine în palatŭ și smeulŭ strigă către nevastă-sa: „Nevastă, mirósă a óse de omŭ pămênteanŭ, spune'mĭ cine-i aicĭ?" „Nu-i nimenĭ." „Ba nu, este cineva." Nevasta 'i ḑise atuncĭ: „Ia sĕ te întrebŭ altceva și spune-mĭ adevĕratŭ: décă ai întâlni pe vre-unŭ frate de ai mei pe aicĭ, ce i-ai face?" Impĕratulŭ smeilorŭ rĕspunse: „Pe celŭ mare și pe celŭ mijlociu i-așŭ ucide, pe celŭ micŭ ba." Atuncĭ grăi împĕrătesa: „Tocmai elŭ e aicĭ." Cum audi împĕratulŭ strigă: „Sĕ ésă la ivélă!" Feciorulŭ de împĕratŭ eși la ivélă și smeulŭ îlŭ sărută șĭ-lŭ îmbrățoșă, șĭ-i ḑise: „Bine-ai venitŭ cumnate". „Bine te-am găsitŭ." „Dér ce cauțĭ pe la noi?" „Feciorulŭ îi spuse ce gândŭ îlŭ portă pe aicĭ, șĭ-i istorisi tótă pățania dela începutŭ până la sfêrșitŭ. Impĕratulŭ smeilorŭ îi rĕspunse: „Vai de tine cumnate, te vei prăpădi. Dumneḑeu sĕ te apere. Pașa de oțĕlŭ a trecutŭ erĭ pe aicĭ cu nevastă-ta, eu l'am așteptatŭ cu șepte mii de smei, dér nu ne-am putut atinge de elŭ, necum sĕ îlŭ prindemŭ. Eu te-așĭ svătui sĕ nu te pui cu draculŭ, șĭ-țĭ voiu da banĭ câțĭ vreĭ sĕ te întorcĭ acasă!" — Dér feciorulŭ de împĕratŭ nu voia sĕ scia de vorba cumnatu-sĕu, ci se hotărî sĕ plece mai departe a doua ḑi. Décă vĕḑu împĕratulŭ smeilorŭ, că cumnatu-sĕu nu vré sĕ-șĭ schimbe gândulŭ, îșĭ smulse o pană din aripă, i-o dete lui și îi grăi: „Bagă de samă ce-țĭ ḑicŭ: ia pana asta, de vei găsi pe Pașa de oțĕlŭ și vei ajunge la strîmtóre, aprinde pana că eu voiu veni cu tótă oștirea sĕ-țĭ ajutŭ." Feciorulŭ luă pana și plecă.

(Va urma.)

☞ **Numere singuratice** din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Albrecht & Zillich.**

Sosirea si plecarea trenuriloru și posteloru în Brașovŭ.

I. Plecarea trenuriloru:

1. Dela Brașovu la Pesta:
Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute dimineța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute dimineța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amedĭ.

II. Sosirea trenuriloru:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:
Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amedĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:
Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amedĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

A. Plecarea posteloru:

a) Dela Brașovŭ la *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ*: 12 óre 30 m. după amedĭ
b) „ „ „ *Zizinŭ*: 4 óre după amedĭ.
c) „ „ in *Săcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre dimineța.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre dimineța.

B. Sosirea posteloru:

a) Dela *Reșnovŭ-Zernescĭ-Branŭ* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amedĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Săcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre dimineța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.